

KILOMETERS VRETEN IN WEST AUSTRALIË

Met een kampeerbusje door de outback rijden betekent urenlang geen mens tegenkomen. Rijd je daarentegen langs de kust, dan beland je om de paar uur in een gezellig stadje.

Journaliste Lutske Bonsma boekte haar camper bij WorldWide Campers en maakte de roundtrip van Perth door de outback naar het noorden en langs de kust terug.

TEKST & FOTOGRAFIE LUTSKE BONSMa

Openingsfoto Pinnacles in Nambung National Park Linkerpagina Roadtrains mogen maximaal 53,5 meter lang zijn Boven vanaf linksboven met de klok mee Dolfijnen voeren is de attractie van Monkey Mia; Dreigende wolken en zon boven de Pinnacles; Het landschap in Karijini National Park; Kampeerplek aan zee bij Denham

Daar is 'ie dan. Ons *home away from home* voor de komende twee weken. Een kampeerbusje van Apollo. Dit type wordt *hitop* genoemd en hoog is 'ie zeker. Mijn vriend van 1.88 meter kan met gemak rechtop staan. Nadat we inkopen hebben gedaan, verlaten we de stad Perth. Het is mei en de herfst is begonnen. De temperatuur is de afgelopen dagen van 26 naar 20 graden gezakt en het regent. Een goed moment om noordwaarts te gaan; daar waar het altijd zomer is.

Onderweg naar Jurien Bay stoppen we bij de Pinnacles. We zijn onder de indruk van het maanlandschap met duizenden kalkstenen pilaren, tot wel vijf meter hoog. Een paar uur later bereiden we op de camping onze eerste maaltijd. Dat is even wennen. Waar is de koekenpan? En het vergiet? Onze keuken blijkt volledig ingericht; tot een magnetron en broodrooster aan

toe. Voor het slapengaan maken we van de tafel en de banken een ruim bed en we kunnen onder zeil. Als we het Jurien Bay Tourist Park verlaten, begint het keihard te regenen. Maar *no worries*, wij zitten -letterlijk- hoog en droog. Op weg naar warmer oorden. Langs hoge zandduinen, met zo nu en dan zicht op zee. In Geraldton gooien we de brandstoftank nog even vol. Vanaf nu rijden we landinwaarts en verlaten we de bewoonde wereld.

Goudkoorts

Na 540 kilometer komen we aan in Mount Magnet. Hier werd in 1891 goud gevonden en men zegt dat goudklompjes uit de grond gehaald werden, alsof het aardappelen waren. Uit het winkelaanbod blijkt dat er nog steeds naar goud gezocht wordt. Behalve een slager, supermarkt en apotheek is er een ijzerwarenwin-

‘Door het weinige licht is de sterrenhemel hier nog mooier dan elders in Australië’

Boven Onze Apollo Hitop in het typische landschap van de outback Linkerpagina vanaf linksboven met de klok mee Onderweg naar Geraldton; Uitkijken voor loslopende koeien, schapen en kangoeroes; Relaxen in Coral Bay

kel, een pikhouweelverkoper en een verhuurder van goud detectors. Gelukkig is er ook een camping.

De volgende ochtend verlaten we Mount Magnet met een volle tank en vervolgen onze weg door het landschap van rode aarde en lage boompjes. We zien regelmatig aangereden kangoeroes liggen. Er is niet veel verkeer, maar er zijn relatief veel *road trains*. Deze vrachtwagens met twee, drie, vier of zelfs vijf opleggers remmen niet voor kangoeroes. Ze kunnen toch niet op tijd stoppen.

IJzererts mijn

Een paar jaar geleden waren er nog twee campings in Newman. Nu is Kalgan's Rest de enige. Doordat de vraag naar ijzererts uit China is gedaald, zijn er minder werknemers in de mijnen nodig. Veel van de éénpersoons cabins op de camping staan leeg. Wij bezoeken de grootste ijzererts mijn van de regio. Mount Whaleback is 5,5 kilometer lang en 2 kilometer breed. Zo nu en dan klinkt een explosie. Stukken rots worden losgewrikt, in een *crusher* kleiner gemaakt en vervol-

gens per trein naar Port Hedland vervoerd.

Sterren en watervallen

Onze volgende bestemming is Karijini National Park. We overnachten op de Dales Gorge Campground. Er is geen elektriciteit en er zijn geen douches. Wel toiletten. Door het weinige licht is de sterrenhemel hier nog mooier dan elders in Australië. De indrukwekkende Dales kloof is vlakbij. We klauteren over hoge rotsen en bewonderen de tientallen meters hoge Fortescue Falls. Een stukje verder ligt de Fern Pool, een natuurlijk zwembadje met een kleine waterval. Een prima vervanging van een douche. Helaas kunnen we de grotten niet bezoeken; die zijn alleen per *fourwheeldrive* bereikbaar.

Terug naar de kust

Camping Ningaloo Lighthouse ligt buiten het stadje Exmouth. Vlakbij het Cape Range National Park (met o.a. tweehonderd vogelsoorten) en het Ningaloo Reef waar we morgen gaan snorkelen. Met mijn snorkel, masker en flippers loop ik het kraakheldere, turquoise

Linkerpagina Kangoeroe nabij Ningaloo Boven Uren rijden door een landschap van rode aarde

water in. Prachtig gekleurde vissen zwemmen om heen. Na driekwart dag snorkelen ben ik knalrood. Te weinig zonnebrandcrème gesmeerd. Terug op de camping douchen we het zand weg en genieten tijdens de zonsondergang van Australische Sauvignon Blanc en Little Creatures bier.

Coral Bay is een waar vakantieoord. Ik tel drie campings, een hostel, een supermarkt, een drankwinkel, een kroeg en een benzinstation. Strand en zee zijn op loopafstand en overal zijn vakantiegangers. Camping Bay View is de eerste plek waar 's avonds om half tien nog kampeerdere buiten zitten kletsen. Op vorige campings was iedereen om die tijd allang onder zeil.

Grey Nomads

Tijdens de 230 kilometer van Coral Bay naar Carvarnon komen we vooral Grey Nomads, gepensioneerde Aussies, in campers tegen. 'Het zijn net migrerende vogels', zegt een schoonmaker op een camping lachend. 'In het najaar trekken ze naar warmer oorden; in het voorjaar naar de koelte.'

Monkey Mia kun je geen dorp noemen. Het is eigenlijk een parkeerplaats vol campers, kampeerbusjes en auto's. We staan werkelijk hutje mutje. De locatie - aan

een goudgeel zandstrand en de turquoise zee - is wel perfect! Ieder jaar komen hier honderdduizend mensen naartoe om het voeren van dolfijnen te zien. Terwijl zeven dolfijnen voor de kust heen en weer zwemmen, krijgen we een half uur lang informatie over de dieren. Het daadwerkelijke voeren valt wat tegen. Dat duurt maar een paar minuten. Hap, slik, weg en de dolfijnen keren terug naar zee.

Meest westelijke stadje

Denham Seaside Tourist Village is geweldig. We hebben een ruime kampeerplek; zo'n beetje op het strand. Schitterend uitzicht over de oceaan. Denham is het meest westelijke stadje van Australië. Vanaf hier kun je naar Dirk Hartog island varen. Genoemd naar de Nederlandse ontdekkingsreiziger, die het eiland ruim vierhonderd jaar geleden ontdekte.

Onze laatste overnachting aan de Westkust is in Geraldton. Een leuk stadje met gezellige winkelstraatjes. Het is ruim 400 kilometer naar Perth, waar we onze *home away from home* inleveren. In de afgelopen vijftien dagen hebben we ruim 4300 kilometer gereden. Ons kampeerbusje is erg goed bevallen. Groot genoeg om in te leven en niet te groot om mee te rijden. Apollo hitop, we gaan je missen! ■